

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 4. Prodigia, quæ acciderunt in partu sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

reddit ipsum vobis, ut nunquam amplius separemini ab eo; Ecce Patrem vestrum, eò quòd is vobis dederit esse; Ecce Fratrem vestrum, eò quòd sit Filius Matris vestrae, & ejusdem vobiscum naturae: sed præcipuè, ecce Redemptorem vestrum, qui liberabit vos à morte aeternâ, propriâ morte suâ, vobisque acquirat vitam aeternam sui pretiò sanguinis.

Venite saecula præterita, venite videte illum, quem adeo sollicitè runt vestra suspiria, quem vestri Patriarcha ita invocârunt, quem vestri prophetæ ita prædicârunt, quem vestrae figuræ ita diversimodè representârunt, quem vestri Patres ita expectârunt, quemque vestrae miseræ tanquam suum remedium ita exostulârunt: Videte hic tandem illum, omnia vestra sunt adimpleta desideria, omnia vestra expleta vota, unde ansam habetis, ut impleatis vos gaudjo, diffusivâ jubilo.]

Venite tandem futura saecula; Ecce totum thesaurum Dei vestris, concredidit manibus; Ecce fontes salutis adaperos vobis! Haurite, haurite abundanter gratiam, sanctitatem, merita, divitias vitae aeternae: Veni tu ipsa aeternitas, aeternitas beata; Ecce thesaurum, cujus infinita possides bona, ut distribuas illa omnibus sanctis in mansione gloriae per cuncta saecula. Intuere Sanctissimam Virginem in medio horum omnium, ad quam omnes creaturae suas porrigunt manus, quæque illas omnes replet benedictione, consolatione, & gaudjo: Quis ergò imaginari sibi poterit, quantum ipsius fuisse debuerit gaudium tempore divini partus sui? O quantum igitur discesserat à cunctis alijs Matribus, quæ tristantur & affliguntur, dum eò rediguntur!

* * *

§. IV.

Prodigia, quæ acciderunt in partu Sanctissimæ Virginis.

Credo hæc omnia, dicebam ipsi, sed quâ discurrendi ratione deducere ex hoc potes, quòd Sanctissima Virgo pepererit absque dolore & absque violentiâ? Si quidem circumspicis his omnibus tandem pariendum est: Oportet Filium, quem concepit in purissi-

mo utero suo per operationem Spiritus Sancti, quem novenis gestavit mensibus, quem successivè nutrit, quemque ad debitam perduxit magnitudinem aliorum infantium, quando nascuntur, prodire tandem in lucem ex utero ipsius. Hem! quis comprehendere potest,

potest, quod egressus sit inde, ita, ut non frangeret claustrum, & aliquam inferret laxonem Virginali ipsius integritati?

Apta firmi-
lirudo flo-
ris emir-
tratis odo-
rem abque
sua laxonem.

Exploratum est quidem, hoc esse miraculum, respondit mihi, sed non est miraculum adeo inusitatum; quanta enim ejusmodi observata sunt in scriptura? Nonne ipsemet JESUS Christus, multo adhuc major factus, quam fuerit in sua infantia, egressus est e sepulchro clauso & signato in die Resurrectionis suae? Nonne paucis exin elapsis diebus ingressus est, cenaculum, ubi conluserant Apostoli, abs eo, quod portam aperiret, vel fenestram? Et tandem in triumphali Ascensione sua nonne penetravit caelos, quin tamen distumperet illos? Quae major est vobis credendi difficultas, quod hac ratione egressus sit ex utero Virginis Matris suae, nunquam non conservans ipsam Virginem? Hinc est, quod Guericus Abbas ita sanctissimam Virginem loquentem introducat in Bibliotheca Patrum:

Guericus
Abbas Bi-
bliothecae
St. Patrum,
lib. 4.

Partus quidem meus non habet exemplum in sexu mulierum, sed habet similitudinem in natura rerum. Quaris, quomodo Virginitas genuit Salvatorem; sicut flos vitis odorem: si corruptum inveneris florem pro eo, quod dederit odorem, violatum crede pudorem, quia dedit Salvatorem.

Et Sancta Brigitta in admirandis suis revelationibus, ita approbatis

A. P. Isaac. Consultat. Tom. III.

& confirmatis à tota Ecclesia, affirmat, quod Sanctissima Virgo revelaverit sibi speciatim & in particulari ea, quae acciderunt in divino partu suo. 1. Quod senserit cor suum inflammarì ardentissimo desiderio aspiciendi oculis suis thesaurum in utero suo absconditum, & tantò majori, quantò magis exoptatus dies appropinquabat. 2. Quod, cum auspiciatum illud adesset momentum, anima sua abrepta fuerit in tam sublimem contemplationem, ut videretur exiisse à seipsa, ut ingrederetur consilia Dei: Sunt etiam plures Patres, qui affirmant, quod aspexerit ipsa in instanti illo clarè essentiam DEI. 3. Quod candido depositò, palliò, quo indui solebat, ex reverentia provoluta fuerit in genua, suasque manus & oculos in caelum sublatis tenens, dum interim Sanctus Joseph raptus fuerat in extasim, aspexerit in instanti Filium suum Unigenitum ante se, quin id adverteret, nisi quod videretur sibi, separasse amorem dimidium Corporis sui à se.

Et Brigitta circa partum Virginis. lib. 7. revel. c. 21.

Nemo coram aderat, ut maximè hujus prodigij ageret testem, nisi Angeli e caelo, qui occupabant vicine hoc stabulum in Bethleem, admirantes, quod factum fuerat; non indigebat Mater obsequio obstetricum, eòquod subjecta non esset aliarum miseris mulierum; nil ibi videre erat impuri, nil sordidi, nec unicam sanguinis effusam guttam;

M m m m imò

S. Vincent.
Fere,

imò Sanctus Vincentius Ferrerius aliquando publicè suggestu dixit, in die Natali Salvatoris nostri; quòd, quando egressus est ex utero Matris suæ, apparuerit splendidus ac refulgens ut sol, quando egreditur ex utero auroræ, quòdque hæc mediæ noctis hora conversa fuerit in plenum meridiem: Sancta Brigitta idipsum confirmat in

S. Brigit.
loc. cit.

revelationibus suis loco paulò antè allegato. Denique non indiguit ipsa alterius subsidio in curando suo Filio; sed ipsamet, uti asserit S. Lucas, *pannis eum involvit & reclinavit in praesepe*; quòd evidens est nota, ipsam nullam contraxisse infirmitatem, cum nullum perpessa fuerit dolorem.

* * *

ARGUMENTUM.

Quâ ratione Sanctissima Virgo se habuerit erga Filium suum Unigenitum, postquam peperit illum.

ARTICULUS V.

Quando quidem exarabam hanc Consultationem eodem tempore, quo Sancta Mater Ecclesia occupatur tota in honorandâ Nativitate temporali Salvatoris nostri, omnesque qui pietatis amplectuntur institutum, amplecti contendunt Spiritum & sensa magni hujus Mysterij, venit ad me bona quædam anima, quæ ab initio videbatur mihi quasi ebria certâ quâdam mentis abalienatione, vi cujus extra naturalem suam abripiebatur conditionem; siquidem conspexeram ipsam aliàs admodum modestam ac valdè pacatam; sed die hæc sibi præsens non erat, loquebatur enim modò tam vehementi, tamque impetuoso, insuper sensa depromebat tam inusitata, ut ex eo totus attonitus interrogarem ipsam.

Unde venis? Venio mox à praesepe Infantis JESU, ubi totam exegi noctem ajebat. Hem! quid fecisti toto hoc tempore ibi? Nihil, nisi quòd aspexerim, quid faciat Sanctissima Virgo, & observaverim in silentio, ineffabili cum consolatione & pace animæ meæ, quo pacto se gesserit ergà divinum Infantem suum recentè omninò è purissimo suo utero egressum?

Videbar mihi videre, non aspectu quodam corporali (visionum enim usum non habeo) sed aspectu quodam mentis meæ, tam clarè, quàm sit meridies, visionem tam suavem, ut summâ me perfunderet voluptate. Non possum te celare, quòd delicia, quas mea degustavit anima, tam firmiter ibi defixerint illam, ut inde divelli non potuisset, ni illatâ sibi vi & violentiâ.

Devotus
modus
commo-
di & con-
vertend. ad
praesepe In-
fantis JESU,
Exemplo
Sanctissima
Virginis